

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 27T/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010769
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Dziak
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:2321010769.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom JUDr. Jurajom Dziakom, v trestnej veci obžalovaného H. Y., pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.05.2022, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný H. A. F. N. Z. Á. Š. Y. C. K. R. Á. X. T. A. , K. J. Y., X.. XX.XX.XXXX Y. Š., P. V. J. X., S.. X., R. K., P. J. J. Y. XXXX/X, X., S.. X., R. K.,

sa uznáva za vinného, že

od svojho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody dňa 21.09.2020 do skončenia výkonu ochranného dohľadu dňa 21.09.2021 sa bezdôvodne nedostavoval k probačnému a mediačnému úradníkovi na výkon ochranného dohľadu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. XT/XXX/XXXX, právoplatný dňa 29.09.2016, v trvaní jedného roka, ako ani neoznamoval vzdialenie sa z miesta bydliska, ako mu vyplýva z nariadeného ochranného dohľadu,

teda

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že sa dopustil závažného konania, ktorým maril výkon uloženého ochranného dohľadu,

čím spáchal

úmyselný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1 a § 54 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, na trest povinnej práce vo výmere 120 (stodvadsať) hodín.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal dňa 09.07.2021 na Okresný súd Galanta obžalobu pod č. k. X J. XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 30.06.2021 na obžalovaného H. Y. pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. k) Trestného zákona, na skutkovom a právnom základe bližšie tam špecifikovanom. Súd vo veci prvotne rozhodol trestným rozkazom, proti ktorému podala odpor Okresná prokuratúra Galanta - súd tak následne vo veci nariadil termín hlavného pojednávania na deň 11.05.2022, na ktorom vo veci samej rozhodol.

Na hlavnom pojednávaní súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného učené podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste, a to konkrétne oboznámením listinných dôkazov - lustrácia (č. I. 73), správa o povesti mesta X. (č. I. 79), odpis z RT (č. I. 80 ako i aktuálny k 09.05.2022), výpis ÚSEP (č. I. 81; ako i aktuálna lustrácia CESDAP k 09.05.2022), žiadosť o podanie správy o možnosti uloženia TPP (č. I. 91), záverečná správa IPŠ (č. I. 93), dokumenty týkajúce sa predbežného šetrenia (č. I. 95 - 96), odpor podaný OP GA (č. I. 103), odpoveď OP k odporu (č. I. 110).

Z ústrednej evidencie priestupkov vyplynulo, že ku dňu 09.05.2022 obžalovaný nemal žiaden záznam. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že ku dňu 09.05.2022 obžalovaný mal 2 záznamy v registri trestov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tost/19/2015 zo dňa 23.6.2015)

Súd pri úvahách o treste v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti (poľahčujúce zistené neboli) a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody určenej v § 348 ods. 1 Trestného zákona v rozsahu 0 až 2 roky. Súd vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona (t. j. bol už za trestný čin odsúdený - v konkrétnejosti súd odkazuje na odpis z registra trestov, najmä ku dňu 09.05.2022, ktorý bol na hlavnom pojednávaní oboznámený a je súčasťou súdneho spisu), pričom napriek vyhláseniu obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku súd nevzhliadol poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko trestný čin/skutok podľa názoru súdu obžalovaný v konaní (tak prípravnom či súdnom) úprimne neolutoval (nepoprel spáchanie skutku, no skôr ako ľútosť nad ním prejavil počudovanie na tým, že mu o povinnostiach spojených s právoplatne uloženým ochranným dohľadom nik osobitne nepovedal). Keďže prevažoval pomer priťažujúcich okolností, bol aplikovaný § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, kedy bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu, a teda po úprave bola dolná hranica 8 mesiacov.

Súd ustálil, že v preskúmanom prípade u obžalovaného bolo možné použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vzhľadom na to, že obžalovaný pred súdom učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktoré bolo súdom aj prijaté v zmysle § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku. V tejto súvislosti je potrebné poukázať tiež na zjednocujúce Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016, kde okrem iného sa konštatuje, že ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení

dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. V tejto súvislosti je na mieste uviesť, že obžalovaný svojím vyhlásením v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku prispel k tomu, že v konaní pred súdom nebolo nevyhnutné vykonávať dokazovanie v plnom rozsahu, a teda súd nemusel vykonávať dokazovanie v rozsahu skutku uvedeného v obžalobe. Po úprave trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody znížená o 1/3 predstavovala 5,3 mesiaca. Súd však v tomto prípade nesiahol po trestne odňatia slobody, no po alternatívnom treste - treste povinnej práce (obžalovaný s eventualitou uloženia trestu povinnej práce v konaní pred súdom opakovane súhlasil, najprv v rámci postupu súdu podľa § 353 ods. 3 Trestného poriadku, následne prostredníctvom svojho vyjadrenia na hlavnom pojednávaní - podmienky pre uloženie tohto druhu trestu v zmysle § 54 a § 55 Trestného zákona boli podľa názoru súdu splnené); podľa názoru súdu, ak Trestný zákon umožňuje cez svoj § 54 uloženie tohto druhu trestu za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov, čo je aj tento prípad (kedy horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody dosahuje „len“ 2 roky), nie je nevyhnutné v prípade odsúdenia siahat' prednostne po treste odňatia slobody. Účel trestu je v tomto prípade podľa názoru súdu možné dosiahnuť aj alternatívnym trestom - trestom povinnej práce.

Základná výmera tohto druhu trestu (§ 54 Trestného zákona) je 40 až 300 hodín. Ako je uvedené vyššie, v tomto prípade ide o prevahu priťažujúcich okolností - súd teda, berúc do úvahy (verejne dostupný) rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.03.2021 sp. zn. 1Tdo/18/2020 (na ktorý v konaní prostredníctvom odporu podaného proti trestnému rozkazu poukázala Okresná prokuratúra Galanta), upravil v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona dolnú hranicu trestnej sadzby pre tento druh trestu z 40 hodín na necelých 127 hodín (presnejšie 126 hod. a 40 min podľa záverov z uvedeného rozsudku najvyššieho súdu). Nakoľko však súd v tomto prípade s ohľadom na vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktoré vyhlásenie súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal, zvolil (ako je uvedené vyššie ohľadne úvah o úprave trestnej sadzby trestu odňatia slobody) aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného poriadku per analogiam, uložil trest povinnej práce v pásme zníženia, t. j. v pásme jednej tretiny pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej a už upravenej trestnej sadzby (necelých 127 hodín), a to konkrétne v rozsahu 120 hodín.

Takto súdom uložený trest zodpovedá závažnosti spáchaného trestného činu, okolnostiam prípadu a osobe obžalovaného, je zákonný, spravodlivý a primeraný a v celom rozsahu zodpovedajúci účelu trestu z hľadiska jeho ako represívnej tak aj výchovnej zložky vrátane dostatočného morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Záverom súd uvádza, že skutkovú vetu v porovnaní s jej znením v obžalobe upravil (zjednodušil) na účely rozsudku tak, ako bola upravená už na účely trestného rozkazu prvotne v tomto konaní vydaného (a to aj z dôvodu toho, že čas uloženého ochranného dohľadu medzičasom už uplynul).

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku).

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 Trestného poriadku),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku).